

Reformationen.

Den 31te Oktober fejrer den luther-
ste Kirke Reformationensfest.

Allehelgensaften den 31te Oktober
1517 opflog Luther sine 95 Teses eller
Sætninger om Afladen paa Slotskir-
ken i Wittenberq.

Det var ikke Luthers Mening med
disse 95 Sætninger at begynde en
Reformation, og dog blev de Refor-
mationens Begyndelse. „Den evan-
geliske Grundsandhed om den sande
Hjertets Bød, som han havde draget
frem, bar i sig Spiren til den hele Re-
formation, og det Guds Ord, til hvil-
ket han stødte sig, fortsatte og fuld-
førte Gjærningen.“

Pacific Herold vil iaar ogsaa gjøre
sit til, at den 31te Oktober kan blive
mindet af dens Læsere.

Reformationen, som Gud fuldførte
ved Luther, har vi at takke for, at
den lutherste Kirke har Guds rene
Ord og usforfalskede Sakramenter.

Naar vi lader Guds Ord komme
til sin Ret og lader det lyse for os i
dets Menhed og Sandhed, da min-
des vi ret og kristelig den 31te Okto-
ber.

Vi vil denne Gang derfor fremstille
i „Herold“ de vigtigste Hovedsandhe-
der i Guds Ord. Vi lader i den An-
ledning optrykke i sin Helhed Prof.
Piepers Referat: „Jeg tror, der-
for taler jeg“. Det behandler paa
en forsattet og grei Maade Hoved-
sandhederne i Guds Ord.

Læs det forsigtlig igjennem, ja studer
det!

Læg saa dette Nummer af Herold
tilside og hav det at tage til, naar du
vil have Brug for det.

„Jeg tror, derfor taler jeg“.

(Prof. Dr. Pieper.)

„Man har ofte kaldt den Lære, som
vor Synode lærer og bekjender, en
ny Lære. Saa gik det vor Synodes
Fædre og Stiftere, saa gaar det og

saa os nu. Vor Lære er dog ikke ny,
hverken i det hele eller for en Del, men
saa gammel som den hellige Skrifts
Aabenbaring. Vor Lære er ingen
anden end den, som Gud har aaben-
baret i Apostlernes og Profeternes
Skrifter, og som den lutherste Kirke
har bekjendt i sine offentlige Bekjen-
delseskrifter. Derom vidner alle de
Prædikener, som Søndag efter Søn-
dag lyder fra Prædikestolen inden
vore Menigheder. Dette kan man
ogsaa overbevise sig om ved at læse
vor Synodes Tidsskrifter og andre
offentlige Skrifter. Imidlertid turde
det ikke være upassende, om vi ved en
Leilighed, som vor Synodes femtiaa-
rige Jubilæum, her paa disse Blade
fortæller og i Hovedpunkterne bekjen-
der, hvad vi overfor gamle og nye
Bibelfærelser lærer, tror og bekjender.

Om den hellige Skrift.

Vi tror af Hjertet, at den hellige
Skrift er Guds Ord, fordi de hellige
Guds Mænd, som skrev Skriften, ikke
skrev af sit eget, men kun det, som Guds
Mand indgav dem, saaledes som
Skriften selv udtrykkelig vidner: „Den
hele Skrift er indblæst af Gud“ (2 Tim.
3, 16); og altes: „De hellige Guds
Mænd talte drevne af den Hellig-
aand“ (2 Pet. 1, 21). Men fordi den
hellige Skrift i alle sine Ord er Guds
Ord, saa bekjender vi fremdeles, at i
den findes ingen slags Bibelfærelser og
Modsigelser, men at den helt igjennem
er Guds ubrødelige Sandhed, saaledes
som den Herre Kristus selv
vidner: „Skriften kan ikke ophæves“
(Joh. 10, 35). Om denne hellige
Skrift, som er Guds Ord og ubrøde-
lige Sandhed, bekjender vi endelig
ogsaa, at Gud har givet den til den
kristelige Kirke som Trosgrund, saa-
ledes som det hedder i Ef. 2, 20 om de
kristne eller den kristelige Kirke: „Op-
byggede paa Apostlernes og Profet-
ternes Grundvold“, Skriften er Mit-
ten, som al Lære, der lyder i den kri-
stelige Kirke, skal bjes af; den er og

saa den ufeilbare Regel og Mette-
snor, som alle Lærdomme og Lære-
re skal bedømmes og dømmes efter,
saaledes som St. Peter formaner:
„Derfor nogen taler i Menigheden,
han tale som Guds Ord“ (1 Pet. 4,
11).

Vi forkaster af vort hele Hjerte den
Bibelfærelse, som man i vor Tid traqter
efter at udbrede i Kristenheden, at den
hellige Skrift ikke er bare Guds Ord,
men dels Guds Ord, dels ogsaa
Menneskeord og derfor ogsaa in-
beholder Bibelfærelser, eller i det mind-
ste kan indeholde Bibelfærelser.

Vi forkaster denne Bibelfærelse
som en helt skrækelig Bibelfærelse,
fordi den modsiges Kristus og
Apostlerne, omstøder Troens Grund
og indføjer Mennesker til Dommere
over Guds Ord.

Om Gud.

Vi tror af vort hele Hjerte den høi-
vigtige Artikel om den hellige Tre-
enighed, det er: vi tror, at det er et
eneftte guddommeligt Væsen, saaledes
som Skriften vidner, i. Eks. i 1 Kor.
8, 4: „at der er ingen anden Gud end
en“; men i dette ene guddommelige
Væsen er der tre forskjellige Personer:
Fader, Søn og Helligaand, som det
heder i Daabsindstiftelsen: „Døber
dem i Faderens, Sønnens og den
Helligaands Navn“ (Mat. 28, 19).
Disse tre Personer er forskjellige fra
hverandre, det er: en Person er Fa-
deren, en anden Person er Sønnen,
en anden Person er den Helligaand;
men disse tre Personer er lige mæg-
tige, lige evige og af lige Majeftæt,
fordi enhver Person har det ene gud-
dommelige Væsen helt, saaledes som
Paulus vidner om Guds Søn: „I
ham bor hele Guddommens Fyldte
legemlig“ (Kol. 2, 9).

Vi bekjender, at den menneskelige
Fornuft ikke kan begribe, hvorel-
des det kan være et eneftte udeft gud-
dommeligt Væsen og tre forskjellige
Personer, men vi tror det, fordi den
hellige Skrift siger det.

Vi forkaster derfor Aproprietarier-
nes og alle Unitariers Bibelfærelse,
som kun vil tro paa en Person i Gud-
dommen, idet de lærer, at alene Fa-
deren er Gud, men erklærer Sønnen
for et blot og bari Menneske, om end
udrustet med herlige Gaver, og den
Helligaand for en skabt Mærelse i
Skabningerne, i. Eks. en Dyrskind.
Om disse Vranglærere mener vi, at
de staar udenfor den kristelige Kirke
og har intet Evangelium, ingen Daab,
saaledes som Skriften vidner (1 Joh.
2, 23): „Hvo som negter Sønnen,
har heller ikke Faderen“. For det an-
det forkaster vi ogsaa den Bibelfærelse
af gamle og nye Lærere, at de vel kal-
der Guds Søn Gud, men gjør ham
efter hans guddommelige Natur rin-
gere end Faderen. Om disse Vrang-
lærere mener vi, at de negter det ene
guddommelige Væsen og traqter efter
at indføre hedeust Fjerguberi i Kri-
stenheden.

Om Skabelsen.

Vi tror, at Gud har skabt Himme-
len og Jorden og al deres Hær, og
det paa den Maade og paa den Tid,
som den hellige Skrift, særlig 1ste
Mosebog Kapitel 1 og 2 fortæller,
nemlig ved sit almægtige Skaberord
og i seks Dage. Vi forkaster enhver
Lære, hvorved Skaberhandlingen,
saaledes som Skriften aabenbarer
den, negtes eller indskrænkes, som
naar man i vor Tid, angivelig til
Grund for „Videnskaben“ antager, at
Verden mere eller mindre har udvik-
let sig selv i uhyre lange Tidsrum.

Om Synden.

Vi tror, at Gud har skabt de første
Mennesker i sit Billede, det er, i ret-
fæften Hælsærdighed og Hellighed;
men at ikke blot disse, men ogsaa alle
deres naturlige Efterkommere, er ved
de første Menneskers Syndefald løn-
ne under Guds Bredde og har tabt den
medfælte Hælsærdighed og Hellighed.
Vi tror derfor, at efter de første Men-
neskers Fald, som de naturlige alle

Mennesker som Syndere, det er, kommer til Verden med en Natur, som er ved Synden helt fordærvet, i hvilken ingen Gudsrygt bor, men vel Lyft til alle Synder, saaledes som Skriften vidner (1 Moſ. 8, 21): „Menneskets Hjertes Tankter er ond fra hans Ungdom af“. Vi tror ogsaa, trods al Modsigelse fra den blinde menneskelige Fornuft, at denne medfødte menneskelige Synd eller Arvesynd er virkelig Synd, det er, kaster Menneskene under Guds Brede og den evige Fordømmelse, saaledes som Skriften gjen-tagende vidner (Ef. 2, 3): „Vi var af Naturen Bredeens Børn“. Vi tror endelig ogsaa, at ingen naturlige Mennesker kan komme ud over sin syndige Art, end ikke ved vor Tids „Fremstridt og Dannelsel“, men forbliver med al sin Gjerning fra sin Side Syndere for Gud og underkastede Guds Brede og evige Fordømmelse. Som skrevet staar: „Hvad der er født af Kjød, er Kjød“ (Joh. 3, 6). Og atter (Rom. 8, 7, 8): „Thi Kjødets Sans er Fiendskab mod Gud; thi den er ikke Guds Lov underdanig; thi den kan ikke engang være det. Men de, som er kjødelige, kan ikke lækkes Gud“.

Vi forkaster alle Lærdomme, som strider mod denne her bekjendte Lære, nemlig 1) alle gamle og nye Branglærerens Bildfarelse, naar de mener, at den medfødte onde Vestaaffenhed ikke regnes for Synd af Gud og derfor ogsaa mener, at de sjaa Børn ikke behøver nogen Syndsforladelse eller nogen Daab. Vi forkaster 2) den Branglære, at Mennesket er af Naturen godt eller dog kun delvis fordærvet, saa at han, naar han gjør det, som staar i hans Magt, kan erhverve sig Guds Naade eller dog paa en Vis kan gjøre sig selv værdig til den. Alle disse Bildfarelser forkaster vi, fordi de strider mod Skriften, bebrager Menneskene angaaende deres Tilstand og bliver Kristus til Vanære, han, som ved sin Lovopfyldelse og ved sin Lidelse og Død har frelst Menneskene fra Synden, Guds Brede og den evige Fordømmelse.

Om Forløsningen.

Vi tror, at den anden Person i Guddommen, det er, Guds Søn, er bleven Menneske, og det saaledes, at han i Tidens Fylde af Jomfru Maria ved den Helligaands Virkning, har optaget en sand menneskelig Natur i sin guddommelige Person. Vi tror derfor om Jesus Kristus, den

menneskeblevne Guds Søn, at han er „sand Gud, født af Faderen fra Ewigheid, og tillige sandt Menneske, født af Jomfru Maria“, sand Gud og sandt Menneske i en uadskilt og uadskillelig Person. Men dette Under, at Guds Søn blev Menneske, er sket til den Ende, at han kunde blive Midleren mellem Gud og Menneskene, nemlig istedenfor Menneskene opfyldte Loven, lide og dø, og at han saaledes forsonede den hele Menneskehed med Gud og bragte den til Liv. Saaledes som den Helligaand bevidner alt dette ved St. Paulus, naar han siger: „Da Tidens Fylde kom, udsendte Gud sin Søn, født af en Kvinde, født under Loven, for at han kunde frelse dem, som var under Loven, for at vi skulde faa den sønlige Udkaarelse“ (Gal. 4, 4, 5).

Vi forkaster alle de Bildfarelser, som strider mod denne Sandhed. Førdeleshed løssiger vi os fra den grove Bildfarelse hos nogle nye Lærere, der ikke skammer sig for igjen at udtale den Bespottelse af den kristelige Kirkes gamle Fiende, at Kristus ikke er født ved den Helligaands Virkning af Jomfru Maria, men er en naturlig Søn af Josef. Ogsaa siger vi os løs fra Nyprotestanternes og alle Unitariers Lære, naar de holder Kristus for et blot og bart Menneske og lader Forløsningen bestaa deri, at Kristus ved sit dydige Liv har vist Menneskene, hvorledes Menneskene ved egen Dyd kan komme i Himmelen. Tillige siger vi os løs fra alle Bildfarelser, ved hvilke Kristi Person og Gjerning skilles, som f. Eks. naar man lærer, at alene den menneskelige Natur og ikke Guds Søn ifandhed har lidt, eller naar man paa staar, at Kristus efter sin Himmelfart er tilstede paa Jorden hos sin Kirke kun efter sin guddommelige Natur, men ikke efter sin menneskelige Natur. Meget mere fastholder vi paa Skriftens Grundlag og til vor Trøst, at ifandhed Guds Søn i og ved den antagne menneskelige Natur har lidt til Betaling af den hele Verdens Synd, saaledes som Skriften vidner, at Herlighedens Herre er korsfæstet (1 Kor. 2, 8), og at „Jesu Kristi, Guds Søns, Blod renses os fra al Synd“ (1 Joh. 1, 7). Vi tror ogsaa, at den til Guds høire ophøjede Kristus kan være og virkelig er tilstede her paa Jorden ikke blot efter sin Guddom, men ogsaa efter sin menneskelige Na-

tur, efter hvilken han er vor Broder, saaledes som Skriften vidner: „Den, som nedfor, er den samme, som opfor langt over alle Himle for at fylde alt“ (Ef. 4, 10), og som Kristus selv har forjættet for sin Himmelfart: „Se, jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende“ (Mat. 28, 20).

Om Troen paa Kristus.

Da Kristus ved sit stedværende Liv, Lidelse og Død er Menneskenes eneste Forløser, og Gud lader forkyndte Menneskene i Evangeliet den Forløsning, som er sket ved Kristus, for at de skal tro denne Forløsning og saaledes blive delagtige i den, saa betjender vi, at Troen paa Kristus er den eneste Maade, paa hvilken Menneskene kan faa Salighed, saaledes som Kristus selv vidner: „Hvo som tror paa Sønnen har et evigt Liv, men hvo som ikke tror Sønnen, skal ikke se Livet, men Guds Brede bliver over ham“ (Joh. 3, 36).

Men ved Tro paa Kristus forstaar vi Troen paa Syndernes Forladelse for Kristi Skyld, det er Hjertets Forvisning om, at Gud af Naade for Kristi Skyld uden al vor Gjerning forlader os alle vore Synder og antager os til det evige Liv. Vi forkaster den Lære, som i vor Tid og særlig ogsaa i vort Land er vidt udbredt blandt Sektterne, at man ved Troen paa Kristus ikke forstaar Troen paa Evangeliet, det er, paa Syndernes Forladelse for Kristi Skyld, men de menneskelige Bestrebelser for at opfylde Guds Lov.

Om Omvendelsen.

Troen paa Kristus, hvorved Menneskene alene bliver salige, er dog ikke af Naturen i Mennesket, men bliver først ved Omvendelsen virket i Mennesket.

Om Omvendelsen tror vi, at den hverken helt eller halvt ikke for en tujende Del er Menneskets Gjerning, men alene Guds Gjerning, som af Naade for Kristi Skyld ved sit Ord virker i Mennesket. Saaledes tror vi, fordi det er den hellige Skrifts klare Lære. Skriften siger nemlig først om det uomvendte Menneske, at det er død i Overtrædelser (Ef. 2, 1), og det griber ikke efter Frelsen i Kristus, men holder den for en Daarstab (1 Kor. 2, 14). For det andet erklærer Skriften med udtrykkelige Ord, at Omvendelsen er alene Guds Gjerning, ja, en Virkning af den guddommelige Almagt (Ef. 2, 4, 5): „Men

PORTSMOUTH
HOTEL & CAFE
516 So. Hill St.
Ligeoverfor Central Park
Los Angeles, Cal.
Rimelige Priser. God Betjening. Mederne i alle Genleender. Hotel og Cafe under samme Bestyrelse.
P. P. PAULSEN, Prop.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot

First class accomodations
Reasonable Rates
Transients a Specialty

Hann's Studio

Artistic :: Photographs

J. B. HANN,

209 1-2 West Holly Street, Bellingham, Wash.

Skandinavisk :: Apotek.

Alle skandinaviske Mediciner erholdes.

Henry Engberg

Graduent fra Kjøbenhavn Universitet

Cor. Elk & Holly.

BELLINGHAM, Wash.

GRIMSTED SHOE Co

205 Holly St., (Clover Blk).

Er den eneste norske Skohandler i
Bellingham, Wash.

Schleuder Bros.

Jubelerere og Optikere.

Dine undersøges af udsaminerede Optikere frit. — Handler med Diamanter, Ure, Gulds- og Sølvvarer. Ure repareres.

113 West Holly St., Bellingham, Wn.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and
Licensed Embalmers

PHONES - - Office Main 186

Residence - } Red 2681

                  } Main 2812

Undertaking Parlors and Chapel, Maple
Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wn.

Om I tænker paa at rejse til Gamle
Landet,

Saa kom ihu

Lunn Steamship

Agency

—staar til eders Tjeneste—

Skriv til os efter Oplysninger. Vi
repræsenterer de bedste Linjer.....

1314 Dock St. . Bellingham

Phone: Main 221.

Real Estate, Rentals, Insurance
Employment Agency...

Gud, som er rig paa Barmhertighed, har formædelt sin store Kjærlighed, med hvilken han elskede os, gjort os, da vi endnu var døde i Overtrædelser, levende med Kristus" (Ef. 1, 19, 20): „Vi tror ifølge hans vældige Krafts Virksomhed, som han udövede i Kristus, da han oprejste ham fra de døde“.

Vi bekjender fremdeles, at den Helligaand vil virke Omvendelse ikke blot i nogle, men i alle Ordets Hørere, og at det ikke kommer af en Mangel i Guds Naade, naar desuagtet en Del af Tilhørerne forbliver uomvendt; men dette er ene og alene at tilskrive Menneskets haardnakkede Modstand, saaledes som Kristus siger om det vantro Jerusalem: „Hvor ofte vilde jeg forsamle dine Børn, ligervis som en Høne forsamler sine Kyllinger under sine Vinger! Og I vilde ikke" (Mat. 23, 37), og Stefanus siger om de vantroe Jøder: „I haarde Hals og uomstaarne paa Hjerte og Øren! I modstaar altid den Helligaand; som eders Fædre saa og I" (Ap. Gj. 7, 51). Hvorvel nemlig Naaden er en alvorlig, ja, en almægtig Naade, (Ef. 1, 19, 20), saa kan den dog fra Menneskets Side blive modstaet. Mennesket kan ikke fremme sin Omvendelse, men vel hindre den.

Da der særlig i vor Tid ofte gjøres det Spørgsmaal i Kristenheden: hvoraf kommer det da, at ikke alle Mennesker omvendes, naar dog Guds Naade er almindelig, og alle Mennesker ligger i den samme fuldkomne Fordærvelse, saa bekjender vi, at vi paa Skriftens Grundlag kun ved saa meget: Det er Guds Naade alene, naar Menneskene bliver omvendte; det er Menneskets Skyld, og det alene deres Skyld, og ikke grundet paa nogen Mangel i Naaden, naar Menneskene ikke bliver omvendte, saaledes som skrevet staar (Hoseas 13, 9): „Din Fordærvelse er af dig selv, o Israel, men i mig er din Hjælp“. Derved lader vi det blive, fordi Skriften ikke aabenbarer os mere.

Vi forkaster afvort hele Hjerte enhver Synergisme, det er enhver Lære, hvorved der læres, at Omvendelsen ikke kommer istand ved Guds Naade alene, men virkes tildels eller „i en vis Forstand“ ogsaa af Mennesket selv eller ved Menneskets gode „Forhold“. Denne Lære forkaster vi, fordi den staar i Strid med Skriften, gjør Mennesket, idetmindste for en

Del, til sin egen Frelser, og derved omstøder den kristelige Religions Hovedartikel, at vi alene bliver salige af Naade for Kristi Skyld. — Vi forkaster ogsaa enhver Kalvinisme, det er enhver Lære, hvorved der læres, at Gud ikke alvorlig vil omvende alle Ordets Hørere, men kun en Del af dem. Denne Lære forkaster vi, fordi den ligeledes staar i Strid med Skriften, og fører til Fortvivelse. Vi forkaster det derfor ogsaa, naar man paa det Spørgsmaal, hvorfor ikke alle Mennesker bliver omvendte, med Kalvinisterne svarer, at det er „fordi Naaden ikke er en almindelig og alvorlig Naade“, eller med Synergisterne svarer, „at Omvendelse og Salighed afhænger ikke af Guds Naade alene, men ogsaa af Menneskets gode Forhold“. Begge Svar forkaster vi, fordi de strider mod Skriften. Vi gaar i vore Svar ikke videre end Skriften leder os, idet den lærer: Hvo som bliver omvendt, bliver det alene ved Guds Naade; hvo som bliver uomvendt, har at tilskrive dette sin Modstræben mod den Helligaands Naadevirkning.

Om Retfærdiggjørelsen.

Hvad Skriften lærer om Guds Kjærlighed til den faldne Verden, om Forløsningen, som er fæst i Kristus, om alle Menneskers Udygtighed til at erhverve sig selv Saligheden, saavel som om Troen paa Kristus som den eneste Naade at blive salig paa, sammenfatter den som i en Sum i Artikelen om Retfærdiggjørelsen, hvori den lærer, hvorfor og hvorledes et Menneske kan agtes retfærdigt for Gud og antages til det evige Liv.

Den hellige Skrift lærer nemlig, at Gud ikke, som den blinde Fornuft og navnkristne mener, antager Menneskene paa Grund af deres egne Gjerninger og egen Værdighed; men uden Lovens Gjerninger alene af Naade for Kristi fuldkomne Fortjenestes Skyld retfærdiggjør han, det er, agter alle dem for retfærdige, som tror paa Kristus, det er: paa Grundlag af Evangeliet tror, at Synden forlades dem for Kristi Skyld. Derom vidner den Helligaand ved Paulus: „Thi det er ingen Forskjel; thi alle har syndet, og dem saltes Guds Gæve, og de bliver retfærdiggjorte usforlydt af hans Naade, ved den Forløsning, som er i Kristus Jesus" (Rom. 3, 22 fl.). Og atter: „Saa holder vi for, at et Menneske bliver retfærdiggjort ved Troen uden Lovens Gjerninger" (Rom. 3, 28).

Forsættes paa 4de Side.

Se paa den lyse røde Lap.

Kontor Telefon   Residens Telefon
Ballard 956   Ballard 959

DR. W. T. CHRISTENSEN

Norsk Læge og Kirurg

238 Ballard Ave., Ballard, Wash.

Kontortid: 10-12 Form., 2-4 Efterm.
Søndage, 9-10 Form.

Indbydelse!

Naar De er i Everett, da gjør vor bekvemme Butik til Deres Hovedkvarter.

—Stort Lager af—

Herreflæder og

Udstyrsartifler,

—samt—

Guldfælde fra 3 Mar til 19 Mar gamle.

Nigt Udvalg af Tøier altid paa Lager

Tilfredshed er vor Garanti.

Euger & Jesdahl,

1618 Hewitt Ave., Everett, Wash.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags — saasom HOFMANSDRAABER, NAFTADRAABER, RIGABALSOM etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes.

Post-Ordres ekspederes pr. omgaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,

1435 1sta Ave. Hj. Pike St.,
SEATTLE, Wash.

MORSE HARDWARE CO

1025-1039 Elk Str.

BELLINGHAM, WASH.

Coles' Airtight Heaters,
Majestic Steel Ranges,
Tin, Hardware, Doors,
Windows, Paints,
Oil, & Glass.

MILL SUPPLIES,

Dr. Louis S. Schreuder

Norsk Læge og Kirurg.

Kon.tortid: 10-12 Form., 2-4 Eft. 7-8 Efter

Kontor:

219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.

PHONES: MAIN 4498, 7285

**DRS. ROBERTS, DOERRER
AND BLODGETT**

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash

Tel. James 1716

GAGED ODSON CO.

—Sælger—

paalidelige Klæder for Mænd til en og samme Pris for alle,
Clover Block, Bellingham Wash.

UNIVERSITY MEAT MARKET

A. A. FANGSRUD, Prop.

Dealer in all kinds of

Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WASH.

STUDENT-

SUPPLIES

OF

All Kinds

**Vaughan & Morrill
Company**

926 Pacific Ave.

TACOMA, WASH.

Lien's Pharmacy

Scandinavisk Apothek.

Ole B. Lien, Harry B. Selvig.

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter ekspederes hurtigt.

Tel. James 141.

1102 Tacoma Ave

**Sam Crow
House
Furnishing
Company.**

Comp udvalg af

Møbler, ovne og croeckery.

225-27-29 RIVERSIDE AVE,
SPOKANE WASH.
Telephone Main 2494

„Pacific Herald.“

et kristeligt Ugeblad, a religious weekly, udgivet af Presbiterkonferensen for Pacific Distrikt af den Nordre Synode ved en Komitee.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til Pastor D. S. Erbal, Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Bekjendtgørelser og Notiser indsendes til Pastor Ove J. H. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besørages af Pastor G. M. Tjernagel.

Breve adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

før Aaret.....50 cts
Halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

„Jeg tror, derfor taler jeg.“

Forkal fra 3die Side.

Denne Lære tror vi af vort hele Hjerter og beider Gud, at han i Naade vil opholde os og vore Efterkommere i den. Thi alene ved denne Lære faar Kristus sin Ære, den nemlig, at han ved sit Liv, sin Lidelse og Død er vor eneste Frelser, og alene ved denne Lære har de arme Syndere den stadige Trøst, at Gud vissejlig er dem naadig. Om denne Lære mener vi ogsaa med vore Fædre, at den er den „sørneste Artikel i hele den kristelige Lære“; den er den egentlige Hemmelighed i Skriften, hvorved den adskiller sig fra alle falske Religionsbøger; thi kun Skriften lærer den Artikel, at Menneskene bliver salige ved Troen paa Kristus, den korsfæstede, og ikke ved egne Gjerninger. Vi bekjender ogsaa, at kun der, hvor denne Artikel ved Troen kommer ind i Hjertet, er det kristne, eller at kun der findes den kristne Kirke; men alle Mennesker, som ikke tror denne Artikel, er at regne for vantroe, selv om de befinder sig i Kirkens ydre Samfund.

Vi bekjender derfor ogsaa, at de kristne til alle Tider har at vaage med hellig Zor og færdig Omhu for, at denne Artikel bliver lært fuldkommen ren, det er, at alle Menneskegjerninger maa udelukkes, hvad Naam de end maatte have. Vi forkaster derfor ikke

alene den bekjendte grove Gjerningslære hos Pavestolen, saavel som den ligesaa grove Gjerningslære hos mange saakaldte Protestanter, som nemlig siger, at Gud tager Mennesket til Naade, naar det efter Gvne bestitter sig paa Dyden, men ogsaa alle yngre Lærdomme, hvorved, under Navn af „den fedelige Opfattelse af Troen“, eller Zunderliggjørelse af Kristendommen, Menneskets Fornægtelse og Helliggjørelse ved Elden af Guds Naade og Kristi Fortjeneste tages som Narag til Retfærdiggjørelsen for Gud. Thi vel virker Troen paa Kristus, naar den kommer ind i Hjertet, ogsaa den indre Fornægtelse og Helliggjørelse, saavel som gode Sæder eller gode Gjerninger, men ikke af den Grund retfærdiggjør den for Gud, men alene af den Grund, at den tror og antager Kristi Fortjeneste ud af Evangeliets Ord.

Sluttelig erklærer vi, at Artikelen om Retfærdiggjørelse bliver forfalsket ogsaa ved enhver Synergisme, det er, ved enhver Lære, som tilskriver Mennesket en Medvirkning til Omvendelse eller til, at Troen kommer istand. Thi selv om man lærer rigtig med Kirken, at Mennesket bliver retfærdigt „ved Troen“ eller endog „alene ved Troen“ uden Gjerning, saa har man dog ved den falske Lære om Omvendelsen gjort Troen selv til en delvis Menneskegjerning og dermed atter indført Menneskegjerning i Artikelen om Retfærdiggjørelsen.

Alle Vranglærdomme, hvorved Menneskets egne Gjerninger og egen Værdighed blandes ind i Artikelen om Retfærdiggjørelsen, forkaster vi som Lærdomme, der forfalsker den kristelige Tro fra Grunden af. Thi den kristelige Tro er ingen anden end den, at vi faar Syndernes Forladelse og Salighed uden vore Gjerninger alene af Naade for Kristi Skyld ved Troen.

Om de gode Gjerninger.

Om gode Gjerninger mener vi, at alene de Gjerninger er gode Gjerninger, som et Menneske gjør Gud til Ære og Tjeneste efter den guddommelige Lovs Rettefor. Vi anser det som hedenst Blindhed, naar man nu tildags ikke sjelden midt i Kristenheden hører saadan Tale som den: Man behøver ikke at bekymre sig om Sindelaget, som en Gjerning ster i, naar den blot overhovedet bliver gjort.

Men saadanne Gjerninger, som sker Gud til Ære og Tjeneste, kan intet Menneske gjøre, med mindre han tilforn tror, at Gud uden alle Gjerninger af Naade for Kristi Skyld har antaget ham til det evige Liv, som skrevet staar: „Hvad der ikke er af Tro, er Synd“ (Rom. 14, 23). Vi forkaster det derfor som en stor Daarlighed, naar man i vor Tid siger, man maa i Kristendommen stille Gjerningerne foran og lade Troen træde tilbage. Gode Gjerninger gaar aldrig foran Troen, men følger altid kun efter den og af den.

Om alle Gjerninger, som bliver gjort i den Hensigt først end nu at forhøve Guds Naade og Saligheden, erklærer vi, at de fører over sine Udøvere ikke Guds Naade og Saligheden, men Guds Vrede og den evige Fordømmelse, som skrevet staar (Gal. 3, 10): „Thi saa mange, som holder sig til Lovens Gjerninger, er under Forbannelsen“. Men alle Gjerninger, som følger efter Troen og af den, det er, synder af Taknemmelighed for den i Kristus erfarede Naade, de fortjener vel ikke Saligheden, men bliver dog kronede af Gud med en herlig Naadeld i det evige Liv, som Paulus bevidner (2 Kor. 9, 6): „Hvo som faar i Velsignelse, skal høste i Velsignelse“. Vi mener derfor, at man i Kristenheden skal altid sluttelig formane til gode Gjerninger ved at minde om Guds Barmhertighed i Kristus, efter Paulus's Forbillede (Rom. 12, 1): „Derfor formaner jeg eder Brødre! ved Guds Barmhertighed, at I fremstiller eders Legemer som et levende, helligt og Gud velbehageligt Offer, hvilket er eders aandelige Gudsdyrkelse“. Men vi forkaster det som ukristeligt og daarligt, naar man søger at fremvirke gode Gjerninger ved Lovens Trusler og Dvang eller ved kjødelige Bevæggrunde.

Da man ogsaa i vor Tid ikke blot i Pavedømmet, men midt i den protestantiske Kristenhed mener at tjene Gud ved selvvalgte Gjerninger, det er, Gjerninger, som ikke Gud har bejalet, som f. Eks. Bud om Spise eller om Sabbaten, saa bekjender vi, at alle Gjerninger skal, ligesaa vist som de maa flyde af Troen paa Kristus, ogsaa ske efter det gddommelige Buds Rettefor. Det er et Usandhed helligt Liv, siger vi med Luther, naar kristne i Troen udfører Gjerninger,

som følger med den almindelige Kristendomsstand (f. Eks. at være taalmodig under Kæft, at tilgive sine Fjender), og som følger med de jævlig af Gud Ordrede Stænder for dette Liv (Gjerninger, som følger med Forældres, Børns, Tjeneres, Læreres, Regenters og Underfaalters Stand).

Om Naademidlerne.

Hvorvel den hele Jord er fuld af legemlige Gøder og Velgjerninger fra Gud, der er og virker i Altsammen, som skrevet staar: „Alle Ting bestaar i ham“ (Kol. 1, 17), og „I ham lever og røres og er vi“ (Ap. Gj. 17, 28), saa tror vi dog, at Gud frembyder og meddeeler Menneskene de af Kristus forhvervede aandelige Gøder, Syndernes Forladelse, den Helligaand kun ved de af ham indfalte Naademidler.

Disse Naademidler er Evangeliets Ord og Daabens og Alterens Sakramenter. Evangeliet er efter Skriften Ordet om Guds Naade (Ap. Gj. 20, 24, 32), og som giver Naaden (Gal. 3, 5); Daaben ster „til Syndernes Forladelse“ (Ap. Gj. 2, 38), og er Gjenfødselsens Bad (Tit. 3, 5); at ogsaa Hensigten med Nadveren, det er, Fremrættelsen af Kristi Legeme og Blodningen anden er end Meddelelsen og Beseglingen af Syndernes Forladelse, bevidner de Ord: „Det gives for eder“ og „det udgydes for eder til Syndernes forladelse“ (Luk. 22, 19 20; Matt. 26, 28).

Vi bekjender derfor først, at der ikke gives nogen anden Naade for Kirken at vinde Sjæle paa og at holde dem ved Kirken end Haandhævelsen af de af Gud indstiftede Naademidler. Alle andre Midler til at bygge Kirken paa, det vil sige alle Midler, som ikke er Haandhævelse af Guds Ord, og som ikke tjener dertil, forkaster vi som „nye Forholdsregler“ hvorved Kirken ikke bygges, men stades. Vi bekjender derfor ogsaa for det andet, at alle Mennesker, som ved Loven er komne til erkjendelse af sine Synder og nu spørger, hvorledes de kan faa Naade og blive visse paa den, er at henvise til Ordet og Sakramenterne. Ud af disse Naademidler nemlig, ikke af Loven eller Hjertets Følelser o. s. v., kan og skal alle Mennesker erkjende og det usjælbart erkjende, hvorledes Guds Hjerte staar til dem, nemlig at Gud

for Kristi Skyld er naadig og vil forlade dem deres Synder. Thi ligesom Kristus har forhvervet Naade for alle Mennesker uden Forskjel, saaledes tilbyder han ogsaa i de af ham indfattede Naademidler alle Mennesker uden Forskjel den forhvervede Naade og byder dem ved Troen at antage den tilbudte Naade, og denne Tro vil han antaende og styrke i dem ved de samme Naademidler.

Vi forkaster derfor Sekternes Lære, at Gud meddeeler Naade og Naad ikke ved Ord og Sakramenterne, men ved en umiddelbar hemmelig Virkning. Ved denne Branglære bliver Troen berøvet det den af Gud givne Fundament og udarter til Sværmeri. Tillige bliver Naaden selv derved fornæglet og gjort uvirksom. Men vi forkaster ogsaa Papiaternes Lære, at allerede den udvortes Brug af Naademidlerne uden Tro gjør delagtig i Naaden. Thi ligesaa alvorlig som vi fastholder, at Naaden ved Naademidlerne bringes og frembydes til alle Mennesker, som bruger dem, ligesaa alvorlig fastholder vi ogsaa, at kun de bliver delagtige i Naaden, som i Tro, saaledes som Guds Ord og Forsættelse lyder. Vi ved ogsaa, at Kristendommens Hovedlære, at vi bliver salige af Naade for Kristi Skyld og ikke ved egne Gjerninger, fornægtes saavel ved Sværmerens som ved Romerkirkens Læremåde. Thi hvo som ikke vil modtage Syndernes Forladelse i Troen af Evangeliets Ord og Sakramenterne, han søger den i sig selv og vil grunde den paa sin Fornægtelse og Helliggjørelse, det er paa egen Værdighed, altsaa ikke ene og alene paa Kristi Fortjeneste.

Og hvo som indbilder sig, at han ved den blotte udvortes Brug af Naademidlerne uden Tro kan være et Guds Barn, han sætter sin Tillid ikke til Kristi Fortjeneste, men til den udvortes Kirkeligheds egne Gjerninger.

Endelig bekjender vi ogsaa, at alle Naademidler giver den samme Naade og det den hele Naade. Evangeliets Ord giver Syndernes Forladelse, Liv og Salighed. Det samme sker ved den hellige Daab og ved den hellige Nadver, saaledes som de forhen nævnte Ord af Skriften bekræfter. Forskjellen er kun den, at Troendommens Forladelse, som allerede ved Evangeliets Ord gives fuldt og

helt, bliver i Daaben ved Gjenfødelsens Bad i Ordet og i den hellige Nadver ved Kristi Legems og Blods underfulde Gave den enkelte særtilgængelig og beseglet til Trøst for Samvittigheden. Paa det Spørgsmaal: „Hvortil tjener den fjerde Naade at fremtræde og forsikre om den samme Naade paa“, svarede vi med vor Bekjendelse med Tak til Gud: „Evangeliet giver ikke paa en Naade alene Naad og Hjælp mod Synden; thi Gud er overvættensrig i sin Naade“.

Hvad særlig angaar Daaben, da bekjender vi fremdeles, at ogsaa Barnedaaben er ret, fordi Kristus har befaleet, at man skal bringe de smaa Børn til ham (Mark. 10, 14), og St. Paulus lærer (Kol. 2, 11. f.), at Daaben i det nye Testamente er traadt istedenfor Omkærselsen i det gamle Testamente, og fordi endelig Kristus ved sin almindelige Daabs-Befaling (Matt. 28, 19) ikke udtrykkelig undtager Børnene, og altsaa indslutter dem med. Vi tror ogsaa, at Børnene ved Daaben, som er Gjenfødelsens Bad (Tit. 3, 5) kommer til Troen og ved Troen modtager i Daaben Syndernes Forladelse, Liv og Salighed.

Vi forkaster Baptisternes Indbildning, naar de lærer, at man ikke skal døbe Børn, og tillige paastaar, at Børnene ikke er modtagelige for Troen, stik imod Kristi Ord, som udtrykkelig tilskriver Børnene Troen (Matt. 18, 6), og Troens Frugt, Himmeriges Rige (Mark. 10, 14).

Om Naadevalget.

Vi tror af Hjertet, at der gives et Naadevalg eller et Valg til det evige Liv. Den hellige Skrift aabenbarer nemlig, at Gud har betænkt alle dem, som i Tiden alene af Guds Naade for Kristi Skyld ved Naademidlerne kommer til Troen, og som retfærdiggjøres, helliggjøres og opholdes i Troen af samme Grund og paa selvsamme Vis, altsaa alene af Naade for Kristi Skyld og ad Naademidlerne. Bei, at Gud har, siger jeg, allerede fra Evighed af betænkt dem med disse aandelige Goder: Tro, Retfærdighed, Helliggjørelse, Opholdelse i Troen osv. Thi saa vidner Skriften (Ef. 1, 3-5): „Lovet være Gud og vor Herres Jesu Kristi Fader, som har velgjænet os med al aandelig Velsignelse i det himmelske i Kristus, ligesom han

har udvalgt os i ham, før Verdens Grundvold blev lagt, for at vi skal være hellige og ustraffelige for hans Navn i Kjærlighed, idet han forud har bestemt os til sønlig Udkaarelse hos sig ved Jesus Kristus.“ Og atter (Apostl. Gjer. 13, 48): „Og de troede saa mange, som var besiddede til det evige Liv.“ Og (Rom. 8, 29, 30): „Thi dem, han forud kjendte, har han ogsaa forud bestemt til at vorde ligedannede med hans Søns Billede..... Men dem, han forud bestemte, dem har han ogsaa kaldt, og dem, han kaldte, dem har han ogsaa retfærdiggjort, men dem, han retfærdiggjorde, dem har han ogsaa helliggjort.“

Vi forkaster det derfor som en kriststridig Branglære, naar der læres, at ikke alene Guds Naade og Kristi Fortjeneste er Marsag til Naadevalget, men at Gud ogsaa har fundet eller seet noget godt i os, som bevægede eller foranledigede ham til vor Udvalgelse, man kalde nu det gode „gode Gjerninger“, „godt Forhold“ eller hvad som helst. Thi saa vidner den Helligaand ved St. Paulus (2 Tim. 1, 9): „Han, som har frelst os og kaldt os med et helligt Kald, ikke efter vore Gjerninger, men efter sin eget Forsæt og den Naade, som er givet os i Kristus Jesus fra evige Tider af.“

Den hellige Skrift lærer heller ikke, at Gud ved Udvalget har seet hen til de udvalgte Tro eller har valgt „med Hensyn til Troen“ paa den Vis, som om de udvalgte Tro allerede før deres naadige Udvalgelse havde været i dem, men efter Skriften hører Troen med til de aandelige Goder, som Gud ved den evige Udvalgelse har betænkt os med. Saaledes som Skriften lærer (Ap. Gjer. 13, 48): „Og de troede saa mange, som var besiddede til det evige Liv“, og som vor Kirkes Bekjendelse paa Kristens Grund vidner om Guds evige Valg: den er ogsaa ifølge Guds naadige Vilje og Velbehag i Kristus Jesus en Marsag, som staber, virker, hjælper til vor Salighed saaledes grundet, at Helvedes Porte ikke skal saa Overhaand over den (Matt. 16, 18), som strevet staar: „Mine Haar skal ingen rive af min Haand“ (Joh. 10, 28), og atter: „Og de troede saa mange, som var besiddede til det evige Liv“ (Ap. Gjer. 13, 48).

Saa alvorlig som vi fastholder, at der gives et Naadevalg eller en Forudbestemmelse til Salighed, ligesaa afgjort lærer vi paa den anden Side:

der gives intet Bredevalg eller hvad der er det samme, ingen Forudbestemmelse til Forbømmelse. Ligeaa vel som Guds Kjærlighed til den faldne Verden er en almindelig Kjærlighed, og ligeaa vel som Kristus har fuldkommen forløst alle Mennesker, saa vil ogsaa Gud bringe alle Mennesker uden Forskjel til Troen, opholde dem deri og altsaa saliggjøre dem, som Skriften siger (1 Tim. 2, 4): „Gud vil, at alle Mennesker skal blive salige og komme til Sandheds Erkjendelse.“ Intet Menneske gaar fortabt, fordi Gud har bestemt ham til den evige Forbømmelse, men fortabte gaar kun de, som ikke agter sig selv værd det evige Liv, det er, sidder Evangeliets Ord fra sig og modstaar haardnakket den Helligaands Virksomhed.

Vi forkaster derfor enhver Lære, som lærer, at Gud ikke alvorlig vil gjøre alle Mennesker salige, men at han allerede fra først af har stabt en Del til Forbømmelse, eller at han forbigaar en Del med sin omvendende Naade. Vi forkaster ogsaa den Lære, som skjæler mellem en svag almindelig Naade og en stærk omvendende Naade, saa at den første skal gjælde alle Mennesker, men den sidste kun gjælde de udvalgte. Vi holder meget mere fast ved, at ogsaa den Naade, som bliver dem tilbød, der gaar fortabte, er efter sin Kraft og Hensigt en omvendende Naade (Ap. Gjer. 13, 46; 7, 51; Matt. 23, 37).

Om Kirken.

Vi tror en hellig kristelig Kirke paa Jorden, hvis eneste Hoved er Kristus, og som Kristus ved sin Ord samler sig, opholder og regjerer.

Lemmet af denne Kirke er de Mennesker, men ogsaa kun de Mennesker, som ved den Helligaands Virkning tror paa Kristus, det er, tror, at Gud for Kristi Skyld har forladt dem deres Synder. Eller endnu kortere udtrykt: Kirken er de kristne. Det forstaar sig af sig selv, at udenfor denne Kirke, som er de troendes Samfund, er der ingen Frelse og Salighed, fordi Kristus siger: „Hvo som tror paa Sønnen, har et evigt Liv; men hvo som ikke tror Sønnen, skal ikke se Livet, men Guds Vrede bliver over ham“ (Joh. 3, 36). Ligeaa forstaar det af sig selv, at denne Kirke er uafhængig for Menneskene, da Hjemets Tro, som alene gjør en til Lem af Kirken kun kan føres af Gud, Hjertekjenderen, som frelser

staar: „Herren kjender sine“ (2 Tim. 2, 19).

Om denne Kirke, det usynlige Samsfund af alle troende, udenfor hvilken der ingen Frelse er, mener vi, at den findes ikke blot i de udvortes Kirkesamfund, som lærer Evangeliet ret i alle Stykker, men ogsaa der, hvor man ved Siden af Bildfarelser, endnu fastholder saa meget af Evangeliet, at derved Sjælene kan komme til Troen paa Kristus.

Vi forkaster det derfor, naar der læres, at kun i den rettroende lutheriske Kirke findes Guds Børn, og vi bekynder, at Kirken er overalt i den hele Verden der, hvor der er troende Sjæle, hvad der ogsaa kan være Tilfældet, hvor falsktroende Lærere er komne til Herredømme, ligesom Gud Herren siger om Israel, naar Baalspresterne herskede over dem: „Jeg vil lade my tusende blive tilbage i Israel, alle de Knae, som ikke har bøiet sig for Baal“ (Kong. 19, 18).

Hvorvel der nu ved Guds store Naade findes Guds Børn ogsaa i falsktroende Kirkesamfund, saa er dog alle falsktroende Kirkesamfund ikke noget, som Gud vil have, men noget, som han alvorlig har forbudt, da Gud vil have sit Ord i alle Stykker ret lært og ret troet, som skrevet staar (1 Petr. 4, 11): „Derjom nogen taler i Menigheden, han tale som Guds Ord.“ Det er derfor Guds Vilje, at alle kristne kun skal holde sig til rettroende Kirkesamfund, og at de kristne, som har forvildet sig i de falsktroende Kirkesamfund, skal forlade disse og søge den rettroende Kirkes Samfund, som skrevet staar (Rom. 16, 17): „Men jeg formaner eder, Brødre, at I giver Aagt paa dem, som voldet Splid og Forargelse tværtimod den Lærdom, som I har lært, og viger bort fra dem“. Vi forkaster derfor den særlig i vor Tid herskende Unionisme, det er, den kirkelige eller rettere den ukirkelige Skik, da man gjør det de kristne til Pligt ikke at stille sig fra de falske Lærere, men netop at forblive hos dem. Vi forkaster Unionismen som Ulydighed mod Kristi udtrykkelige Befaling, som den egentlige Aarsag til, at Splittelser i Kirken opstaar og opretholdes, og som en staaende Fare for, at man aldeles taber Guds Ord.

Da man, forunderlig nok, i Kirken har stridt og endnu strider om, hvem der besidder den aandelige Magt, som Kristus har givet sin Kirke paa Jor-

den, nemlig Magten til at kalde og udsende Præster, udelukke de ubodfærdige Syndere og afsluttede de bodfærdige, saa bekynder vi: at aandelig Magt, som Kristus har givet sin Kirke, har de inde, som udgjør Kirken, nemlig de kristne, eller de troende. Ligesom nemlig de troende er rejsediggjorte og Guds Børn ved Troen, saaledes besidder de ogsaa ved den samme Tro alle aandelige Goder og Rettigheder, som Kristus har forhvervet sin Kirke. Saaledes som St. Paulus minder de troende om: „Alt er eders“ (1 Kor. 3, 21), og saaledes som Kristus selv tilkjender alle troende Himmeriges Niges Nøgler (Matt. 16, 13—19; Matt. 18, 17—20; Joh. 20, 22, 23), og paalægger alle troende Evangeliets Prædiken (Matt. 28, 19, 20).

Vi forkaster derfor alle Lærdomme, hvorved denne aandelige Magt eller en Del af den tilskrives oprindelig enkelte Personer, som Paven eller Bispeperne eller Prestestanden eller de verdslige Præster eller Concilier osv. Vi tror ogsaa, at de kristne med stor Omhu skal holde paa sine kristelige Rettigheder, fornemmelig af den Grund, at de ikke skal blive Mennektrelle, men alene anerkjende Kristus som sin Herre (1 Kor. 7, 23), og dernæst ogsaa, for at de ikke skal blive lade til at udrette de aandelige Pligter som er forbundne med de aandelige Rettigheder.

Da der ogsaa har været Strid om, hvor mange kristne, eller hvor stor Del af Kirken det er, som har den omtalte aandelige Magt, saa bekynder vi, at Menigheden paa ethvert Sted, eller hver Stedsmenighed har al aandelig Magt, saaledes som da ogsaa den Herre Kristus (Matt. 18, 17, 18) nævner Stedsmenigheden som den Menighed eller Kirke, som han har givet Himmeriges Niges Nøgler og dermed al aandelig Magt: „Hvor to eller tre er forsamlede i mit Navn, der er jeg midt iblandt dem“. Vi ser ogsaa i det nye Testamente, at Stedsmenighederne i den apostoliske Kirke paa Apostlernes Foranledning vælger Præster (Ap. Gj. 14, 23), og andre kirkelige Embedsmænd (Ap. Gj. 6, 5), saavel som ogsaa saar Paalæg om at udelukke de ubodfærdige Syndere (1 Kor. 5, 13), og at afsluttede de bodfærdige (2 Kor. 2, 6. ff.), og at tilse den reite Udøvelse af Prædikeembedet (Kol. 4, 18) osv. Vi for-

kafter derfor enhver Lære, efter hvilken man kun vil indrømme Kirkemagten til et helt Lands Kirke eller dog kun til en hel Synode eller endog kun til den hele Fælleskirke og dermed lærer, at Stedsmenighederne efter guddommelig Ret er underkastede et større Kirkesamfund.

Dette er ikke en ringe, men en antikristelig Bildfarelse, som Pavedømmet er grundet paa. Derimod fastholder vi, at alle kirkelige Samfund, som Synoder, Landskirker, Concilier osv. kun indtager en raadgivende Stilling overfor Stedsmenigheden og kun har saa megen Magt, som der er overdraget dem af Stedsmenighederne. Vi bekynder ogsaa, at Stedsmenighedernes Forbindelse til Synoder og andre større Samfund vistnok er en sjenlig Ordning, men dog kun en kirkelig Ordning, som ikke er befalet af Gud. Ligesom nemlig Prædikeembedet er det eneste Embede i Kirken, som er stiftet af Gud, saa er ogsaa den Stedsmenighed, som samler sig om dette Prædikeembede, det eneste af Gud stiftede udvortes Samfund. Alle andre Embeder og ydre Forbindelser i Kirken er ikke af guddommelig Indstiftelse, men ifølge kirkelig Ordning, og skal indrettes og forvaltes saa, at de kan tjene det offentlige Prædikeembede og Stedsmenigheden. Vi forkaster og bekjemper derfor alt „kirkeligt Foreningsvæsen“ i vor Tid, hvorved den af Gud ordnede Menighedsforbindelse opløses eller hindres i sin Virksomhed; og vi billiger og fremmer kun saadanne Foreninger, som underordner sig Menighedsforbindelsen og tjener den.

Om Prædikeembedet.

Om Prædikeembedet lærer vi, at det er en guddommelig Ordning, det er, de kristne paa et Sted skal ikke blot enhver for sig og i sin Familie kreds holde Guds Ord i Døvelse, men de har ogsaa efter guddommelig Ordning at sørge for, at Guds Ord bliver offentlig forkyndt blandt dem ved Personer, som dertil er dygtige, og at Sakramenterne bliver forvaltede efter Kristi Indstiftelse (Matt. 28, 18—20; Ap. Gj. 14, 23; 2 Tim. 2, 2).

Prædikeembedet har dog ikke nogen anden Magt end Guds Ords Magt (1 Petr. 4, 11), det vil sige, de kristne er overfor Prædikeembedet forpligtede til ubetinget Lydighed, saafremt og saa ofte som Prædikanten forkynnder dem Guds Ord (Hebr. 13, 17; Luk.

10, 16;) men derjom en Prædikant i sin Lære eller i sine Bud gaar ud over Guds Ord, da er de kristne ikke forpligtede til Lydighed, men til Ulydighed ifølge Kristi Ord: „En er eders Veileder, Kristus, men I er alle Brødre“ (Matt. 23, 8). Vi forkaster derfor af vort hele Hjerte den Bildfarelse som tilskriver Prædikeembedet Magt til at lægge et Nag paa Disciplenes Nakke, som ikke Kristus har befalet.

Vi bekynder ogsaa, at Mellem til at dømmes over Læren ikke blot tilhører Præsterne, Synoderne, Concilierne osv., men alle de troende, fordi det er alle troende befalet at fly falske Lærere, saaledes som Kristus indstjæper alle Guds Børn: „Vogter eder for de falske Profeter“ (Matt. 7, 15). Hvo som angriber de kristnes Ret til at dømmes over Læren, giver de kristne Mennektrelle og underlægger dem i deres Tro under Mennektrelle istedenfor under Gud alene. Men af de kristnes Ret til at dømmes i Læresager, følger ogsaa deres Pligt til stiltig at omgaaes med Guds Ord, forat de kan være istand til at varetage sit vigtige Embede. Thi ikke efter egne Tanker, men efter det, som skrevet staar, skal de dømmes over Læren. Kristne skal og kan dømmes over Læren efter Guds Ord.

Om det tusendaarige Nige.

Vi tror, at Guds Kirke her paa Jorden vil lige indtil den yderste Dag, og jo nærmere den yderste Dag, des mere, være underkastet Korset, saaledes som den Helligaand gennem St. Paulus bevidner for alle kristne, at det bør dem at indgaa i Guds Nige gennem mange Trængsler (Ap. Gj. 14, 22). Vi forkaster den Lære, at der forestaar for Kirken her paa Jorden endnu en herlig Tilstand i et tusendaarigt Nige, fordi denne Lære modsiger klare Steber i den hellige Skrift og leder de kristne til at rette sit Haab paa den Herlighed her paa Jorden, som de drømmer om, istedenfor alene paa Herligheden i Himmelen.

Om Antikristen.

Heller ikke om den store Antikrist tror vi, at han er endnu tilkommende, men tror, at han er aabenbaret i det romerske Pavedømme, fordi alle de Udyder, som i den hellige Skrift er spaaet om Antikristen, særlig 2 Tesj. 2, passer paa Pavens Nige og hans Lemmer. Vi ser nemlig, at Paven under Navn og Titel af en

Kristi ufeilbarlige Statholder paa Jorden fører Menneftene idelig og al tid bort fra Kristi Ord og Fortjeneste og dermed bort fra Saligheden og paa den anden Side hen til at stole paa hans Bæverord og paa menneskelig Gjerningshellighed og styrter dem dermed i den evige Jorddømmelse, og dette alt under det glinsende Skin af udvortes Rikkelighed og stor Hellighed, ja endog under Raaberaabelse af allehaande løgnagtige Kræfter, Tegn og Under. Derfor erkjender vi i Bævedømmet den i 2 Tesf. 2, forudsagte største Fiende af den kristelige Kirke og mener, at de farer vild og kan ikke ret advare mod forførelse ved Bævedømmet, som endnu først i Fremtiden venter den store Antikrist eller dog hans egentlige Nabebarelse.

Om Kirke og Stat.

Hvorvel baade Kirke og Stat er Guds Ordning, saa maa de dog ikke blandes sammen med hverandre. Kirke og Stat har to forskjellige Formaal. Ved Kirken vil Gud gjøre Menneftene salige, hvorfor Kirken kaldes de troendes Moder (Gal. 4, 26). Ved Staten vil Gud opholde den udvortes Orden blandt Menneftene, „forat vi maa leve et roligt og stille Liv i al Gudsrygghed og Herbarhed“ (1 Tim. 2, 2). Dernæst er ogsaa de Midler, som Kirken og Staten bruger til Opnaaelse af sine Formaal helt forskjellige. Kirken maa ikke bruge noget andet Middel end det at prædike Guds Ord; i Særdeleshed afstyrken af udvortes Tvang og Magt, saaledes som Kristus siger til Peter, der drog sit Sverd: „Stik dit Sverd i Balgen“ (Joh. 18, 11), og til Pilatus: „Mit Rige er ikke af denne Verden. Var mit Rige af denne Verden, da havde mine Tjenere stredet for mig, at jeg ikke var bleven overgivet til Jøderne, men nu er mit Rige ikke af den“ (Joh. 18, 36). Staten derimod giver udvortes Love angaaende det borgerlige Liv og bruger med Helt Sverdet og andre legemlige Straffe til disses Gjerningsførelse, som skevel staar (Rom. 13, 4): „Thi den (Ovrigheden) bærer ikke Sverdet forgjæves.“

Vi forklarer derfor af vort hele Hjerte alle deres Fremgangsmaade, som ønsker at bruge Statens udvortes Magt „til Kirken bedste“ og altsaa af Kirken at gjøre et veedstige Rige, til stor Skade for den. Ligesaa forklarer vi alle deres Daarlighed som sø-

ger at gjøre en Kirke af Staten, idet de vil regjere Staten med Guds Ord istedenfor med udvortes borgerlige Love, da man dog kun kan regjere kristne med Guds Ord.

Vort Arbeidsfelt.

Tacoma.

Kvindeforeningens Marsfest fejres den 8de Nov. Et udmerket Program gives.

Fra Luther Seminar.

Den fjortende Oktober, Luther Seminars Fødselsdag, kaldt iaar paa Søndag. Den egentlige Fest til Minde om Dagen blev derfor fejret om Aftenen den femtende. En talrig Forsamling var mødt frem, og Festen var meget vellykket. Den aabnedes med Aflyngelsen af Salmen „Land over Land, kom ned fra det høie, hvorpaa Prof. Dr. Stub, Seminarets Bestyrer for dette Aar, bød Forsamlingen velkommen. Past. S. I. Meque fra St. Paul talte for Luther Seminar, som en Søn for sin Mor, og tolkede den Kjærlighed hvormed denne vor højeste Lærestanstalt omfattet, fordi den lader den kristelige Sandhed lyse ud blandt Folket. L. S. Glee Club sang dernæst en Hymne og Miss Signe Dahle en Sang, og saa talte Stud. Arel Hvirris af tredje Marsklasse paa Fakultetets og Studenterstabets Vegne. Ligesom vi i Historiens Lys trods mange Kampe, Forsjælinger og skuffede Forhaabninger har fejret og beholdt fri og ubestaaet Jesus Kristus og ham korsfæstet som vor store, bærende Sandhed, saaledes tør vi ogsaa haabe at kunne gjøre det i Fremtiden, idet vi, den unge Slægt, midt i vor Glæde, med kristeligt Alvor betænker vort store Ansvar med Hensyn til Bevarelsen af denne Sandheds Arv, som vi har faaet af vore Fædre. Efter at L. S. Kor havde sunget „Jubilate“, talte saa Past. Bangsnes for Luther College, Lutheran Normal School og alle de andre Synodens Institutioner, som fejrer den fjortende Oktober som Fødselsdag. Han dvælede ved disse Skolers Betydning og Indflydelse blandt vort Folk og fremholdt, hvorledes vi skylder Gud vor Taknemmelighed derfor. Efter en Sang af St. Paul Menigheds Kirkekor læste Dr. Stub op for Forsamlingen de Afslutningstelegraammer, som var ind-

løbne i Anledning af Dagen. Den skønneste Fest afsluttedes med Herrens Bøn og Velsignelsen.

Som en rød Traad gennem hele Programmet løb en Tak til Gud for, at den store Sandhed, Jesus Kristus og ham korsfæstet, er bleven bevaret for os, og en Bøn til Gud om, at den aldrig maa beskjæres eller fratages os eller vore Bøn indtil Dagens Ende.

Buget Sound Specialkonferens

møder om Gud vil fra 11te til 14de December i Forbindelse med P. L. N. Korporationsmøde, som holdes Onsdag den 12te.

Følgende er Program for Konferensen:

Første Dag.

1. Betragtning over Ef. 5, 2, 11. S. M. Tjernagel. Supl. S. Jngelbrefson.

2. Sjælesorgen. Ref. B. Harstad. Supl. D. Naberg.

Anden Dag.

1. Betragtning over Ef. 6, 6-7. M. N. Christensen. Supl. J. O. Dale.

2. Ungdommens Bevarelse for Menigheden. Ref. D. J. Ordal. Supl. N. O. Bjerke.

Tredie Dag.

1. Betragtning over Luk. 10, 2. L. G. Foss. Supl. P. Blicher.

2. Udgravningernes Betydning for Kristendommen. Ref. J. N. Xavier. Supl. S. A. Stub.

3. Disposition over Mat. 11, 2-10. N. P. Xavier. Supl. Ove J. H. Preus.

Pacific Distrikts Præster og Menigheder.

G. J. Brevils Kald, Wash.

Shinook ev. luth. Menighed: Guds-tjeneste hver Søndag, undtagen den sidste i Maanedens; Form. Kl. 11 paa norsk og Aften Kl. 7.30 paa engelsk. Søndagsstole hver Søndag Form. Kl. 10. Konfirmantundervisning hver Lørdag Form. Kl. 9.30, undtagen Lørdag før sidste Søndag i Maanedens. Sidste Søndag i Maanedens Guds-tjeneste paa andre Steder efter Tillysning.

Olaf Eggers Kald, Cal.

Los Angeles: Guds-tjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 7.45 i Kirken paa 933 E. 27th St. Tag Vernon eller Griffith Ave. Car.

S. M. Tjernagels Kald, Wash.

1ste Søndag i hver Maaned: Freeborn, Kl. 11 Formiddag.

Stanwood, paa engelsk, Kl. 7.30 Eft.

2den Søndag: Trefoldighed, Kl. 11 Form. Camano, Kl. 3 Efterm.

3die Søndag: Trefoldighed, Kl. 11 Form. Florence, Kl. 3 Efterm.

4de Søndag: Trefoldighed, Kl. 11 Form. Camano, Kl. 3 Efterm.

5te Søndag: Freeborn, Kl. 11 For. Søndagsstole hver Søndag i Stanwood Kl. 10 Form. og i Florence Kl. 2 Efterm.

Lørdagsstole paa Camano hver Lørdag Kl. 2 Efterm.

Katekisation med Børnene i Freeborn efter hver Guds-tjeneste.

Konfirmandundervisning i Skolehuset ved Prestegaarden hver Lørdag Kl. 9 Form.

Kristelig Barnestole 5 Dage hver Uge i 8 Maaneder fra 10de September af, med Undtagelse af de almindelige Ferier og Fredage.

Martin Hokenstad, Lærer.

O. C. Hellefjongs Kald, Idaho.

For Frelfers Menighed, Genesee: Guds-tjeneste som Regel hver anden Søndag Kl. 11 Formiddag. Søndagsstole ligedan Kl. 10 Form.

The Eng. Luth. Congregation, Genesee: Guds-tjeneste som Regel hver anden Søndag Kl. 3 Efterm.

Trefoldigheds Menighed i Clarkston, Wash. og Lewiston: Guds-tjeneste 1 Gang i Maanedens. Søndagsstole før Guds-tjenesten.

Immanuel's Menighed ved Kamiah og Kootia: Guds-tjeneste efter Tillysning. Lørdagsstole hver Gang, der er Guds-tjeneste.

Kennewick Menighed, Kennewick, Wash.: Guds-tjeneste efter Tillysning.

Prædikenplads ved Joel og Howell: Guds-tjeneste efter Tillysning.

Theo. P. Restes Kald, Ore.

Victoria: Guds-tjeneste den 2den, 3die og 4de Søndag i hver Maaned, Formiddag Kl. 10.45 og Aften Kl. 8, i den første norske evangeliske lutherske Kirke af den norske Synode, Gjøtvet af 29de og Grand Ave. Søndagsstole hver Søndag Formiddag Kl. 9.30.

Quincy: Guds-tjeneste den første Søndag i hver Maaned Kl. 11 Formiddag.

M. A. Parsons Kald, Cal.

Suisun: Den danske ev. luth. Menighed af Scandia. Guds-tjeneste hver 2den og 4de Søndag Eftermiddag Kl. 2 i Scandia Hall, 4

Mil Stj for Suisun. Søndagsstole Kl. 1.

Livermore: Gudstjeneste hver Uge og 3die Søndag i Maanedn Kl. 2 i Presbyterians Kirken.

Pleasanton: Gudstjeneste hver Uge og 2die Søndag Formiddag Kl. 11 i Methodist Kirken. Søndagsstole Kl. 10.

Sacramento: Gudstjeneste hver 2den og 4de Søndag Aften i Pythian Castle, Cor. 9de og I Sts.

Paso Robles: Gudstjeneste efter Tillysning.

San Luis Obispo: Gudstjeneste efter Tillysning.

D. Hagges' Kold, Ore.

Portland: Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 8 i Vor Frelser's stand.-evang.-lutheriske Kirke af den nordre Synode, Hjørnet af E. 10 og Grant Sts. Tag Sellwood, eller W. N., eller W. W. Sporvogn til E. Grant St.

Kelso: Gudstjeneste efter Tillysning.

S. V. Gustveds Kald, Oakland, Cal.

St. Pauls English Evangelical Lutheran Church 32nd & Linden Sts.

Gudstjeneste hver Søndag Kl. 11 Formiddag. Søndagsstole Kl. 10.

Masonic Hall, Fruitvale: Gudstjeneste hver Uge og 3die Søndag i hver Maaned Kl. 3.30 Eftermiddag. Søndagsstole hver Søndag Kl. 2.30 Eftermiddag.

Hayward & Mussell: Gudstjeneste hver 7de Søndag i hver Maaned Kl. 3 Efterm., og Kl. 8 Aften.

Seattle.

Zummanuels lutheriske Kirke af den Nordre Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union car.

Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagsstole Kl. 9.45.

H. A. Smith, Pastor. 1619 Minor Ave. Tel.: Main 4438.

Tacoma.

Vor Frelser's evang. luth. Kirke af den Nordre Synode, Hjørnet af 17de og So. J. Sts., So. K. St. Sporvogn.

Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagsstole Kl. 9:30 Form.

Ove J. G. Kreiss, Pastor 1701 So. J. St. Tel.: black 8542

Paroklandheder.

— Ved Akademiet er der nu omtrent 96 Elever. Mange flere ventes.

— Kvindeforeningen møder Onsdag den 31te Oktober hos Mrs. T. Larsen.

— Miss Ella Xavier reiste Mandag til Sioux Falls for at besøge sin Broder, Prof. A. Xavier ved „Lutheran Normal School“. Hun bragte ogsaa med sig hans to Børn, som i de sidste Par Aar har boet hos sine Bedsteforældre, Pastor og Mrs. A. P. Xavier.

— Past. Hartstad er nylig kommet hjem fra en længere Tur i Østre Washington, især rundt Spokane, Rockford og Clayton. J. Clayton var han med ved Indvielsen af Trujil Menigheds Kirke og deltog baade der og i Rockford i Kredsmøder, som var særdeles vel besøgte.

— Mrs. Vale, Mrs. Underwood, Mrs. J. Christianson, Mrs. C. D. Heggen og Mrs. Karen Olson, alle fra Tacoma, besøgte Barnehjemmet Søndag, og tomhændede kom de heller ikke. De bragte med sig flere Kurve fulde af gode Sager til de Smaa. Efterat Børnene var rigelig forsynet, blev Bordene igjen dækkede til de ældre. Bestyreren, Mr. Biland takkede de ærede Damer og bad dem komme igjen. Senere paa Eftermiddagen samlede Børnene og glædede de tilstedeværende med flere vakre Sange. Paa Opfordring holdt Prof. Hong en kort Tale til Børnene.

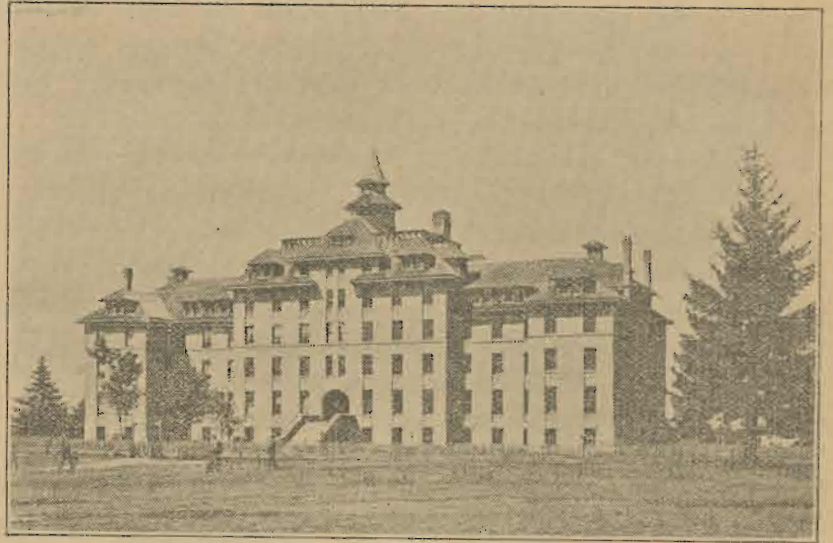
Til Indremissionen.

Ved Past. A. D. Bjerke Konf. offer i Edison \$22.16. Fra Robert Johnson, Silvana, \$5.00.

M. J. Hong, Kassjerer.

FAWSETT BROS.

--- Manufacturers of and Dealers in ---
Farm Implements,
Wagons, Harness
Hardware, Cream Separators, Bee
Supplies.
BELLINGHAM, - WASHINGTON.

**Attend
The Pacific Lutheran Academy
and
Business College**

Fall term begins Oct. 2nd, 1906.

The school offers the following courses:

1. The Preparatory Course (2 years) corresponding to the 6th, 7th and 8th grades of the public school. Young men and women whose early education was neglected, through their own fault or that of others, will find this course just what they need.
- (2). THE NORMAL COURSE, requiring from two to three years, and embracing all branches required for a first grade certificate. Nearly all our graduates are successful teachers, drawing good salaries.
- (3). THE COLLEGE PREPARATORY COURSE, requiring from three to four years, and embracing all branches required for entering any first class college or school of science.
- (4). THE COMMERCIAL COURSE, usually requiring one year, embracing Arithmetic, Bookkeeping, Commercial Law, Penmanship and other branches necessary for a commercial education. A large number of the graduates from this course hold important and well paid positions.
- (5). THE SHORTHAND AND TYPEWRITING COURSE, usually requiring one year, and embracing Shorthand (Pitman's), Typewriting, Spelling, Grammar, Composition and Correspondence.
- (6). THE MUSIC COURSES, requiring from two to five years. Provision has been made for furnishing high grade instruction at very moderate cost.

We cannot tell you all about our advantages here. Write for our new catalogue, NOW, TO-DAY!

Address:

N. J. HONG, Principal
Bellingham, Wash.

THIEL & WELTER..

Complete Housefurnishers,

1312-1314 Commercial Str., Opp. Post Office.

Vi har det bedste Lager Høstegenvar i Bellingham. Deres Vædd er god hos os, saa De kan udnytte Deres Høstegenvar og gæder jern og ugentlige eller månedlige Afbestillinger. — Giv os Anledning til at gøre Dem gode Puster, naar De skal udnytte Deres Høstegenvar.....